

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Svar sendt pr. e-mail til: pafgt@skm.dk

23-04-2009
J.nr.: 260300/13495
ITM/ITM

Bemærkninger til lovforslag vedr. Forårspakke 2.0

Skatteministeriet har den 20. april 2009 sendt forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Forhøjelse af energiafgifterne mv...) i høring med frist for bemærkninger den 27. april 2009.

Centralkommunernes Transmissionsselskab I/S, CTR, skal hermed fremkomme med flg. bemærkninger til lovforslaget:

Forslaget indebærer bl.a., at centrale kraftvarmeværker fra 2010 afgiftspålægges ud fra en fast varmekoefficient på 125%, hvor afgiften hidtil har fulgt den kontraktmæssige fordeling af brændslet til hhv. el- og varmeproduktion.

I Skatteministeriets bemærkninger mv. nævnes forslaget som en ens beskatning af central og decentral kraftvarme, og hensigten skulle være at fjerne en "nuværende forvridning" mellem varme produceret på centrale og decentrale kraftvarmeværker.

Indledningsvist skal CTR anfægte, at en ens regulering resulterer i en afgiftsmæssig ligestilling af central og decentral kraftvarme, idet de centrale og decentrale kraftvarmeværker såvel designmæssigt som driftsmæssigt er forskellige.

De decentrale kraftvarmeværker i Danmark er designet som modtrykanlæg, der i enhver driftssituation har et fast forhold imellem el- og varmeproduktionen, dvs. også fast varmekoefficient, hvorimod de centrale kraftvarmeanlæg i hovedsagen

Centralkommunernes
Transmissionsselskab I/S

Stæhr Johansens Vej 38
2000 Frederiksberg
Tlf. 3818 5777
Fax 3818 5799
E-mail: ctr@ctr.dk
www.ctr.dk

er udtagsværker, og driften af disse anlæg resulterer i en varierende varmeevkningsgrad, afhængig af elproduktionen på driftstidspunktet.

Udbygningen med fjernvarme i de centrale kraftvarmeområder er sket på grundlag af denne realitet, dvs. elproduktion er det primære produkt, og samproduktion med varme sker i den grad, det er muligt og rentabelt. Varmeproduktionen er således traditionelt anset for at være overskudsvarme - et marginalt produkt til elproduktionen.

Investeringen i varmedelen på kraftværkerne og i de store transmissions- og distributionssystemer er derfor sket og sker under forudsætning af, at varmeselskabet, og dermed varme-forbrugerne, får tildelt en væsentlig del af den økonomiske fordel ved kraftvarmeproduktionen i en årrække. Det modsvarer, at et givet værk kan producere en vis mængde elektricitet, og med et relativt lille tilskud af brændsel kan der samproduceres varme med denne elektricitet. Hvis varmeaftaget ikke var til stede, skulle elektriciteten produceres med et relativt større brændselsforbrug, og udbygning af et fjernvarmenet er derfor forudsætningen for en brændselsbesparelse ved samproduktionen.

Afgiftsbetalingen har hidtil respekteret de økonomiske forudsætninger, som ligger til grund for de store brændselsbesparelser, som fjernvarmenettet er en forudsætning for at opnå.

I modsætning hertil er de decentrale kraftvarmeværker designet til at forsyne et fjernvarmeområde, der ofte i hovedsagen var udbygget og blev forsynet fra et fjernvarmeværk uden kraftvarmeproduktion. I disse områder blev varmeproduktionsanlæggene erstattet af kraftvarmeværker, og elproduktionen blev ved fastlæggelsen af de økonomiske forhold betragtet som det sekundære produkt, hvorfor både kontrakter og afgiftsbetaling blev fastsat i forhold til denne realitet.

De økonomiske forhold er både for de decentrale og de centrale kraftvarmeværker tilrettelagt under hensyn til denne forskellighed, og hvis afgiftsbetalingen fremover sker efter en ens fastlagt varmeevkningsgrad, vil det nok indebære en administrativ ensretning, men ikke en afgiftsmæssig ligestilling.

I brev af 20. marts 2009 fra CTR, KE og VEKS til skatteministeren, klima- og energiministeren og de relevante ordførere er der gjort rede for, hvilke meget selektive og omkostningstunge konsekvenser forslaget vil få for varmekonsumterne i hovedstaden. Virkningen er særlig grell vedr. blok 2 på Avedøreværket, hvor

varmesidens deltagelse i og betaling for etableringen af værket var baseret på, at den brændselsbesparende kraftvarmefordel tilfalder varmesiden frem til 2012. Hvis afgiftsbetalingen ikke følger den aftalte brændselsfordeling, som var den økonomiske betingelse for varmesidens deltagelse i projektet, vil projektet og dermed varmemeforbrugerne blive straffet for på et tidligt tidspunkt at have investeret i meget store brændselsbesparelser og positive miljøeffekter. En vedtagelse af lovforslaget vil hermed fjerne et med rette forventet økonomisk grundlag for dette projekt.

I tillæg til dette urimelige forhold vil forslaget om en fast virkningsgrad på 125% som grundlag for afgiftspåligningen etablere uheldige incitamenter i fjernvarmeforsyningen på et tidspunkt, hvor det er særdeles vigtigt at fastholde og udbygge fjernvarmeforsyningen for at understøtte bestræbelserne på at opnå de størst mulige CO₂-reduktioner. Det forventes, at afgiftsstigningen i København vil betyde en merudgift for en gennemsnitshusstand på o. 1500 kr. om året, og for de eksisterende fjernvarmekunder kan dette give incitament til at modgå prisforhøjelsen ved at etablere supplerende individuelle løsninger, mest nærliggende solvarmeanlæg og brændeovne. Dette vil i bedste fald samfundsøkonomisk være en uhensigtsmæssig investering i CO₂-fortrængning i værste fald desuden medføre uheldige miljømæssige konsekvenser.

I forhold til bestræbelserne på at udvide fjernvarmeområdet vil den øgede afgiftsbyrde derudover forrykke incitamentet til at inddrage nuværende naturgasforsynede områder i fjernvarmesystemet og dermed forringe og forsinke muligheden for at fortrænge fossile brændsler. Som eksempel vil en påtænkt udbygning med fjernvarme i Gladsaxe Kommune med de nuværende brændselspriser være samfundsøkonomisk særdeles positiv, men brugerøkonomisk på vippen. Øges fjernvarmeprisen som følge af en vedtagelse af forslaget, vil der næppe være grundlag for disse af klima- og energiministeren anbefalede projekter.

Generelt set vil en afgiftspåligning efter en fast virkningsgrad i de centrale kraftvarmeområder ydermere stort set fjerne incitamenter til brændselsbesparelser, fordi afgiftsbetalingen vil udgøre mere end halvdelen af brændselsomkostningerne.

Samlet set skal CTR derfor anføre, at afgiftspåligning efter en fast fiktiv virkningsgrad for de centrale kraftvarmeverker vil være grundlæggende uhensigtsmæssig, både fordi princippet ikke afspejler de faktiske forhold i de centrale kraftvarmeområder, og fordi der rykkes på økonomiske balancer, som der er investeret i tillid til. Skulle der alligevel vedtages lovgivning herom bør tid-

ligere specifikke beslutningsforudsætninger i det mindste respekteres, således at der etableres overgangsordninger, hvor dette er påkrævet, herunder i hovedstadsområdet for Avedøreværkets blok 2 og H.C. Ørsted Værkets blok 8.

Med venlig hilsen

Inga Thorup Madsen
Adm. direktør
CTR I/S